

Kaňonem rio Palvico v Dolomitech

FOTO: JITKA HORČICOVÁ

JAK SE TAM DOSTAT

Do italských Dolomit v provincii Trentino je nejlepší jet autem po dálnici přes Rozvadov, Řezno, Mnichov, Innsbruck a Brenerským průsmykem po A22 dál na jih. Z Prahy do Trenta je to necelých 740 kilometrů. K jezeru Ledro se sjíždí v Roveretu, odkud vede silnice ve směru na Mori, Torbole a Rivu del Garda, za níž se do Val di Ledro projíždí více než třikilometrovým tunelem. Za průjezd Brenerem se platí kolem osmi eur, stejně jako za projetí úsek po italské dálnici. Nejblíže letiště jsou v Bolzanu, Veroně a Benátkách. Do Trenta je možné se dostat i vlakem, cesta však bude komplikovanější i dražší.

INFORMACE

O tom, jak se dostat do Trentina, informují webové adresy www.ttspa.it nebo www.trenitalia.com. Oblast jezera Garda lze najít na www.gardatrentino.it, jezero Ledro a stejnojmenné údolí na www.vallediledro.com. Fungování alpských průvodců přibližují podrobné informace na internetové adrese www.quidealpinetrentino.it. O canyoning i dalších sportech informuje web www.friendsofcarco.it.

Palvico je potok, který není vyznačen ani na poměrně podrobné mapě provincie Trentino. Přesto je u silnice ve Val di Ledro, jež se nad ním v serpentinách kroutí, označován jako rio neboli řeka. To zřejmě pro případ, kdy se jeho korytem několikrát do roka s hukotem řítí dolů masy rozběsněných vod.

Údolí, jemuž dalo název nedaleké jezero Ledro, je vedle horní Gardy nejvyhledávanějším zdejším místem pro canyoning, stále ještě mladou sportovní disciplínu velehor. Jen tady profesionální instruktoři vybrali dvě desítky roklin a kaňonů vhodných pro pokročilé i odvážné začátečníky.

Ti druzí obvykle vůbec netuší, co je čeká. Někteří z nich pak dokonce přiznávají, že kdyby to bývali věděli... Při sestupu kaňonem obvykle není cesty zpátky. Dolů se nějak musí. Skoky, skluzy, pády. Anebo na laně.

Vše začíná výstrojí. Horští vůdci Saskia a Mauro dole v údolí rozestaví účastníky sestupu na rozloženou igelitovou plachtu a začínají jim vybírat a přidělovat vhodné velikosti neoprenových obleků.

V neoprenech začíná být pořádné horko. Na řadu přicházejí ještě neoprenové ponožky, obout si přes ně sportovní boty, které snesou vodu, vyžaduje značné úsilí. Zbývá helma, plavací vesta a horolezecký sedák s mačkami. Razance, s jakou průvodce Quido na něm každému utahuje přezky, dává tušit, že dřív nebo později půjde do tuhého.

Pod taktovkou alpského vůdce

Palvico tu teče líně, v korytě je tak po kotníky. Quido vybízí účastníky, aby si lehli do vody, která má tak jedenáct dvanáct stupňů. Ve chvíli, kdy teče za krk, je jasné, že jde o horskou bystřinu. Průvodce všechny vyzývá, aby rozhodně nic neuváženého nepodnikali, s tím, že všechno napřed sám popíše, případně předvede. Dolomity nemají žádnou horskou službu, o ošetření lidí, kteří si přivodí úraz, anebo záchranu těch, co se dostanou v horách do nesnází, se musí postarat alpské vůdce, jako je Quido.

Vyráží se. Cesta v katalogu označovaná jako Integral má stupeň obtížnosti lehký až střední. Zpočátku to také tak

vypadá. Koryto široké tři, čtyři metry se svažuje pozvolna, jen balvany v něm se zdají stále obludnější. Navíc ty na dně neuvěřitelně kloužou, takže většina se rukama chytá těch, co vyčuhují z vody.

Úžlabina, rokle, strž. Anebo jinak: klesání, sestup, spád. Přesně v tomhle pořadí se mění terén, který je stále příkrřejší. Také okolní stěny se zvedají nahoru, takže zanedlouho se ze slunečního nebe nad hlavou stává pouhý pruh světla, který je stále užší. Také voda jako by byla stále studenější, což prozrazují hlavně prokřehlé ruce.

Přichází první větší terénní stupeň s prohlubní plnou vody. „Salto!“ přechází z angličtiny do rodného jazyka Quido. Teprve po chvíli je všem jasné, že nepožaduje přemet, v italštině spíše salto mortale, ale obyčejný skok. Do hloubky přibližně půldruhého metru bez váhání po nohou skočí každý. Dole přichází první úlevný okamžik, neboť výstroj skvěle nadnáší, i když voda se pomalu dostává všude po těle.

V místech, kde se pramení do tmavého podzemí, přicházejí stále prudší srážky. Na